

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VII legislatura

Primer període

Sèrie P - Número 1

Divendres, 5 de desembre de 2003

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA D'EDAT DE LA ILLUSTRE SRA. CARME-LAURA GIL I MIRÓ
PRESIDÈNCIA DEL MOLT HONORABLE SR. ERNEST BENACH I PASCUAL

Sessió plenària núm. 1, de constitució

Í N D E X

Elecció
dels membres de la Mesa del Parlament (p. 3)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 1

La sessió s'obre a dos quarts d'onze del matí i cinc minuts. Presideix la presidenta de la Mesa d'edat, acompanyada dels secretaris de la Mesa d'edat, la qual és assistida per l'oficiala major i la lletrada Sra. Andreu i Fornós.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat en funcions, acompanyat de tot el Govern en funcions.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Elecció dels membres de la Mesa del Parlament.

L'oficiala major (Sra. Imma Folchi i Bonafonte)

Bon dia a tothom, i benvinguts al Parlament.

Elecció dels membres de la Mesa del Parlament

Illustres diputats i diputades del poble català, l'article 2 del Reglament de la nostra cambra estableix que la sessió constitutiva serà presidida inicialment pel diputat electe de més edat d'entre els presents, assistit pels dos més joves, en qualitat de secretaris. Així doncs, l'honorable senyora Carme-Laura Gil i Miró, nascuda el 16 d'abril de 1935, és la diputada de més edat d'entre els presents (*remor de veus i rialles*), i li correspon de presidir la sessió. Comptarà amb la col·laboració dels dos diputats més joves, que són el senyor Rafael López Rueda, nascut el 25 de desembre de 1976, i el senyor Albert Batalla i Siscart, nascut el 25 d'octubre de 1977.

Si algú considera que té un millor dret, ho haurà d'advertir ara. En cas contrari, el Parlament espera i el Reglament els encomana que componguin la Mesa d'edat per tal d'obrir la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya en la seva setena legislatura.

Els prego, doncs, que vulguin ocupar els seus llocs en la presidència.

(Pausa.)

La presidenta de la Mesa d'edat (Sra. Carme-Laura Gil i Miró)

Molt honorable president, honorables conselleres, consellers, il·lustres diputades i diputats, personal del Parlament, senyores i senyors assistents, molt bon dia. D'acord amb el que estableix l'article 2, en el seu punt 2, del Reglament d'aquest Parlament, declaro oberta aquesta sessió constitutiva.

És per a mi un honor fer-ho com a presidenta d'edat, i fer-ho juntament amb els diputats senyors Albert Batalla i Rafael López, que hi actuen com a secretaris. El nostre mèrit únic és la data de naixement; simplement és haver nascut abans i després que la resta de senyores diputades i diputats. Però, emparant-me en el costum i en la seva –espero– benevolència, em permetran que els adreci unes paraules amb emoció i amb la fe en el futur nacional del nostre poble.

Ben segur que per a totes les persones assistents és aquest un acte únic, irreplicable, i per a mi és un extra-

ordinari privilegi compartir-lo amb tots vostès i amb vós, estimat president nostre. I més encara quan s'hi dona una emotiva coincidència: demà és dia 6, i demà farà setanta-un anys d'aquell 6 de desembre de 1932 en què s'inaugurà aquest Parlament sota la presidència d'edat del diputat senyor Ramon d'Abadal, i es reprengué així la nostra sobirania nacional, tràgicament interrompuda per les armes el 1714.

Malgrat que és una data coneguda, és un deure volgut cercar en els plecs de la memòria les paraules que no fugen, les que es fonen en el temps perenne dels sentiments i la història, perquè en elles convergeixen passat, present i futur, les que en aquesta mateixa sala pronuncïa el 6 de desembre d'ara fa setanta-un anys el president Francesc Macià. Deia: «Em plau saludar-vos, honorables diputats de Catalunya, dintre aquests murs que el destí ha volgut que fossin justament els mateixos que açà per abatre Catalunya l'usurpador de les nostres llibertats. Sentiu-la, la joia d'aquest moment, i amb ella la vostra responsabilitat i la vostra glòria. Hi ha un poble alçat al voltant vostre. Recolliu els seus anhels, realitzeu les seves esperances.» I acabava dient: «I, en aquest moment pastat de tradició i de futur, recullo amb la meua tota la veu triomfant del nostre poble, i amb aquestes paraules catalanes consagro solemnement les llibertats de Catalunya.»

Deien els antics grecs que els déus menyspreaven els pobles sense història. No haurien menyspreat ni el nostre, ni aquest tan antic Parlament, que començant a les llunyanes Pau i Treva, després Corts, des del segle XIII fins al 1714, amb la curta represa del 32 i el feliç restabliment el 1980, és l'exemple viu de la història de les llibertats catalanes. La seva existència explica amb orgull que la nació, com la llengua, no mor ni per la força de lleis imposades, ni per la de les armes ominoses. Només pot fer-ho pel desamor o la indiferència de la seva gent. La història de Catalunya testimonia el sacrifici, les ferides i anhels de l'amor tenaç i perenne del nostre poble a la pàtria. I aquest Parlament, com proclamà des d'aquest primer banc el president Macià, ha de correspondre'l amb dignitat, humilitat i orgull.

Voldríem, estimades senyores diputades, senyors diputats, que el Parlament, on ens apleguem persones amb geografies personals i ideològiques diferents, com diferent és la gent del nostre país, fos, com la metàfora del nou segle, una gran xarxa, Catalunya, una gran xarxa, on cadascun i cadascuna de nosaltres, on cada força política en siguem els nusos que la conformen, assumint que en una xarxa cap nus no n'és el centre, cap no és més important que l'altre, tots som nusos de mides, textures i colors diferents, però estem units pels lligams flexibles i irrompibles del servei, l'amor i la fidelitat al nostre país. Fem, doncs, amb responsable generositat que aquest, el nostre Parlament, sigui als ulls de la societat catalana la penyora de la seva solidària cohesió, el ciment del seu futur esplèndid i l'evidència del fil roig de la nostra perseverança nacional.

Moltes gràcies per la seva atenció. I tot seguit es procedirà a la lectura del Decret 29/2003, del 2 de desembre, de convocatòria d'aquesta sessió. Ho farà el secretari de la Mesa senyor Albert Batalla.

El secretari de la Mesa d'edat Sr. Albert Batalla i Siscart

Gràcies, presidenta. Bon dia a tothom.

«Realitzades les eleccions al Parlament de Catalunya el propassat dia 16 de novembre, i atès que les corresponents juntes electorals provincials han proclamat els resultats d'aquest procés electoral, de conformitat amb el que estableix l'article 6 de la Llei 3/1982, del 23 de març, del Parlament, del President i del Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, decreto:

»Convocar a la sessió constitutiva del Parlament de Catalunya els diputats i les diputades electes que han estat proclamats per les juntes electorals provincials de Barcelona, Girona, Lleida i Tarragona, d'acord amb el resultat de les eleccions realitzades el dia 16 de novembre de l'any 2003.

»Article 2. La sessió constitutiva tindrà lloc el dia 5 de desembre de 2003, a dos quarts d'onze, al Palau del Parlament.

»Disposició final. Aquest Decret entrarà en vigor el mateix dia de la seva publicació en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

»Barcelona, 2 de desembre de 2003. Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya.»

La presidenta de la Mesa d'edat

Moltes gràcies. Els secretaris de la Mesa llegiran la relació dels senyors diputats i diputades electes, i la inicia el senyor Rafael López.

El secretari de la Mesa d'edat Sr. Rafael López i Rueda

Gràcies, senyora presidenta. Es tracta de l'acta de proclamació de diputats electes al Parlament de Catalunya.

«Per la circumscripció de Barcelona:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 24 de novembre de 2003, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Barcelona les senyores i els senyors següents:

»Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Pasqual Maragall i Mira

Manuela de Madre Ortega

Josep M. Vallès Casadevall

Antoni Castells Oliveres

Carme Valls Llobet

Miquel Iceta Llorens

Higini Clotas Cierco

Ernest Maragall i Mira

Carme Figueras Siñol

Montserrat Tura Camafreita

Joan Ferran Serafini

Caterina Mieras Barceló

Miquel Barceló Roca

Josep M. Carbonell Abelló

Teresa Serra Majem

Manel Royes Vila

José María Rañé Blasco

Oriol Nello Colom

Consol Prados Martínez

Lidia Santos Arnau

Alexandre Masllorens Escubós

Ramon Espasa Oliver

Joan Roma Cunill

David Pérez Ibáñez

Maria Assumpta Baig Torras

Anna del Frago Bares

Flora Vilalta Sospedra

Mohammed Chaib Akhdim

Pilar Díaz Romero.

»Convergència i Unió:

»Artur Mas i Gavarró

Josep Antoni Duran i Lleida

Felip Puig i Godes

Francesc Homs i Ferret

Núria de Gispert i Català

Ramon Camp i Batalla

Marta Llorens i Garcia

Antoni Fernández i Teixidó

Lluís Corominas i Díaz

Carme-Laura Gil i Miró

Josefina Cambra i Giné

Ramon Espadaler i Parcerisas

Maria Eugènia Cuenca i Valero

Lluís Recoder i Miralles

Maria Glòria Renom i Vallbona

Jaume Camps i Rovira

Antoni Castellà i Clavé

Josep Rull i Andreu

Joan Raventós i Pujadó

Jordi Casas i Bedós

Oriol Pujol i Ferrusola

Carles Puigdomènech i Cantó

Josep Lluís Cleries i González

Francesc Homs i Molist

Esteve Orriols i Sendra.

»Esquerra Republicana de Catalunya:

»Josep-Lluís Carod-Rovira

Josep Huguet i Biosca

Pere Esteve i Abad

Carme Porta i Abad

Carles Bonet i Revés

Joan Ridaó i Martín

Xavier Vendrell i Segura

Teresa Aragonès i Perales

Pilar Dellunde i Clavé

Uriel Bertran i Arrué

Oriol Amorós i March

Marina Llansana i Rosich

Josep Maria Freixanet i Mayans.

»Partit Popular de Catalunya:

»Josep Piqué i Camps

Dolors Nadal i Aymerich

Maria Belén Pajares Ribas

Francesc Vendrell i Bayona

Maria Dolors Montserrat i Culleré

Daniel Sirera i Bellés

Josep Llobet Navarro

Eva García Rodríguez

María Ángeles Olano García

Rafael López Rueda

Santiago Rodríguez Serra.

»Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa:

»Joan Saura Laporta

Elisabet Font Montanyà

Jordi Miralles Conte

Jaume Bosch Mestres

Joan Boada Masoliver

Maria Dolors Camats Luis

Maria Dolors Clavell Nadal.»

El secretari de la Mesa d'edat Sr. Albert Batalla i Siscart

«Per la circumscripció de Girona:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 24 de novembre de 2003, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Girona les senyores i els senyors següents:

»Convergència i Unió:

»Pere Macias i Arau

Irene Rigau i Oliver

Elena Ribera i Garijo

Josep Micaló i Aliu

Esteve Vilanova i Vilà

Eudald Casadesús i Barceló

Albert Riera i Pairó.

»Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Joaquim Nadal i Farreras

Marina Geli i Fàbrega

Manel Nadal i Farreras

Carme Carretero i Romay.

»Esquerra Republicana de Catalunya:

»Pere Vigo i Sallent

Maria Mercè Roca i Perich

Carme Capdevila i Palau

Alfons Quera i Carré.

»Pel Partit Popular:

»Alicia Sánchez-Camacho Pérez.

»Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa:

»Josep Lluís Postigo Garcia.

»Per la circumscripció de Lleida:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 21 de novembre de 2003, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Lleida les senyores i els senyors següents:

»Per Convergència i Unió:

»Josep Grau i Seris

Josep M. Pelegrí i Aixut

Josep Pont i Sans

Francesc Xavier Ballabriga i Cases

Albert Batalla i Siscart

Agustí López i Pla

Anna Miranda i Torres.

»Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Jordi Carbonell i Sebarroja

Joaquim Llena i Cortina

Marta Camps i Torrens

Francesc Boya i Alòs.

»Per Esquerra Republicana de Catalunya:

»Carmel Mòdol i Bresolí

Jordi Ausàs i Coll

Miquel Àngel Estradé i Palau.

»Partit Popular:

»Jordi Montanya i Mías.

»Per la circumscripció de Tarragona:

»La Junta Electoral Provincial, en sessió tinguda el dia 19 de novembre de 2003, d'acord amb els resultats electorals, ha proclamat diputats electes per la circumscripció de Tarragona les senyores i els senyors següents:

»Per Convergència i Unió:

»Joan Miquel Nadal i Malé

Joan Carrera i Pedrol

Joan Maria Roig i Grau

Carles Pellicer i Punyed

Josep Poblet i Tous

Francesc Sancho i Serena

Mateu Montserrat i Miquel.

»Pel Partit dels Socialistes de Catalunya - Ciutadans pel Canvi:

»Lluís Miquel Pérez Segura

Joan Sabaté Borràs

María Teresa Carrera González

Martí Carnicer Vidal

Núria Segú Ferré.

»Per Esquerra Republicana de Catalunya:

»Ernest Benach i Pascual

Marta Cid i Pañella

Sergi de los Ríos i Martínez.

»Pel Partit Popular:

»Rafel Luna Vivas

Joan Bertomeu Bertomeu.»

I, finalment, «per Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Alternativa:

»Maria Dolors Comas d'Argemir Cendra.»

La presidenta de la Mesa d'edat

Moltes gràcies. Tot seguit, i d'acord amb el que hi ha establert en els articles 31, 32 i 33 del Reglament, procedim a l'elecció dels distints membres de la Mesa, president o presidenta, vicepresidències i secretaries.

Les votacions es faran mitjançant paperetes i de forma successiva. Es cridarà els senyors diputats i diputades nominalment, per ordre alfabètic. Cada diputada i diputat escriurà un sol nom a la papereta, que, en ésser cridat, dipositarà a l'urna. Acabada la votació es farà l'escrutini de la següent manera: el secretari senyor Albert Batalla llegirà les paperetes en veu alta i el secretari senyor Rafael López n'annotarà els resultats.

Aquesta presidència ha de fer constar que tots els membres del Parlament han complert els requisits que pres-

criu l'article 4 del Reglament. Així, doncs, d'acord amb l'article 33 del Reglament, són nul·les les paperetes en blanc, les il·legibles, les que contenen més d'un nom o el d'alguna persona que no sigui membre del Parlament.

Començarem la votació, d'acord amb els articles 2, 3 i 32 del Reglament, per a l'elecció del president o presidenta, que ho haurà de ser per majoria absoluta.

El secretari de la Mesa d'edat Sr. Albert Batalla i Siscart

Relació de diputats, ordenats alfabèticament per a les votacions, que disposa l'article 80 del Reglament del Parlament.

(D'acord amb l'article 81.1 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la Mesa d'edat són cridats al final.)

La presidenta de la Mesa d'edat

Moltes gràcies. Procedirem a l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini.)

La presidenta de la Mesa d'edat

D'acord amb el resultat de l'escrutini, ha estat elegit president del Parlament, per la majoria de 111 vots a favor i 24 en blanc, el diputat senyor Ernest Benach i Pascual.

(Aplaudiments perllongats.)

Amb el mateix procediment, elegim ara les dues vicepresidències; seran elegits o elegides, per ordre correlatiu, els diputats o diputades que obtinguin més vots.

(D'acord amb l'article 81.1 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la Mesa d'edat són cridats al final.)

Gràcies. Procedim a l'escrutini.

(Es procedeix a l'escrutini.)

D'acord amb el resultat de l'escrutini, és vicepresident primer, amb 77 vots, el diputat senyor Higiní Clotas; vicepresident segon, amb 57 vots, el senyor Ramon Camp. Hi ha hagut un vot en blanc.

(Aplaudiments perllongats.)

Procedim a l'elecció de les quatre secretaries, amb el mateix procediment: seran elegits per ordre correlatiu els quatre senyors diputats o senyores diputades que obtinguin més vots.

(D'acord amb l'article 81.1 del Reglament, les diputades i els diputats són cridats nominalment per ordre alfabètic perquè vagin a la taula presidencial i dipositin a l'urna les paperetes. Els diputats que són membres del Consell Executiu en funcions i els membres de la

Mesa d'edat són cridats al final. Tot seguit es procedeix a l'escrutini.)

La presidenta de la Mesa d'edat

D'acord amb el resultat de l'escrutini, és secretària primera, amb 46 vots, la senyora diputada Anna Miranda; és secretària segona, amb 31 vots, la diputada Carme Carretero. És secretari tercer, amb 25 vots, el senyor Rafael Luna. I és secretària quarta, amb 24 vots, la senyora Marina Llansana.

(Aplaudiments perllongats.)

Gràcies a vostès, senyores i senyors diputats, a l'oficiala major, senyora Folchi, lletrats, personal que ens ha assistit, per la seva tan valuosa col·laboració. I ara, en nom dels secretaris i en nom propi, felicitem de tot cor el senyor Benach, president del Parlament, i la resta de membres de la Mesa, als quals demanem que vulguin ocupar llurs llocs.

(Aplaudiments perllongats. Els membres de la Mesa del Parlament ocupen llurs llocs.)

El president del Parlament (Sr. Ernest Benach i Pascual)

Molt honorable senyor president, honorables conselleres i consellers, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, digníssimes autoritats, senyores i senyors, vull començar amb unes belles paraules del qui fou president d'aquest Parlament en el moment de prendre possessió. Deia així Lluís Companys: «Senyors diputats, constituït com declara des d'ara d'una manera definitiva el Parlament de Catalunya, si alguna vegada he sentit el pes de la meva insuficiència és en aquests moments en què acabeu de conferir-me aquesta altíssima representació». Belles paraules de modèstia i humilitat que faig meves en aquest moment històric.

En primer lloc, doncs, en nom de tots, i totes, els membres de la Mesa i en el meu propi, agrair-los la confiança que han dipositat en nosaltres per governar aquest Parlament en aquesta setena legislatura. I tinguin ben present que farem tots els esforços perquè la nostra feina sigui eficaç, útil i valorada per tots vostès. Aquesta presidència els vol garantir, com totes les presidències anteriors, que els diputats i les diputades de cada un dels grups veuran en tot moment les seves intervencions degudament emparades.

És un honor i un orgull per algú que estima el seu país poder representar-lo en la institució que ens és pròpia i que té, a més, el privilegi de ser un dels parlaments bressol de la democràcia i més antics de tot el món. Un parlament que al llarg de la seva història ha viscut moments d'esplendor i d'altres d'extrema dificultat, però, tanmateix, que ha fet de l'ús de la paraula i la raó els seus elements inconfusibles de servei al nostre poble. És per això que em comprometo, des de la il·lusió i la convicció –també des de l'entusiasme–, a servir amb humilitat i entrega aquesta cambra i a respectar la pluralitat que avui és el principal missatge que ens ha donat la societat catalana, alhora que un important valor.

Quan entres a la sala de la Mesa, hi ha dues coses que et criden l'atenció. L'una, un quadre de Joan Miró, un dels nostres artistes més universals presidint l'espai.

L'altra, els retrats de tots els presidents que ha tingut el nostre Parlament, gent que ha viscut algunes de les pàgines més brillants de la nostra història, però també de les més dramàtiques, i el primer de tots ells, precisament, el molt honorable Lluís Companys i Jover. Just demà farà setanta-un anys, el 6 de desembre de 1932, que es constituïa el Parlament de Catalunya. Amb l'elecció de Companys culminava formalment l'itinerari llarg, difícil i apassionant que el poble de Catalunya, guiat per persones i formacions polítiques diverses, recorria d'ençà l'11 de setembre de 1714 a la recerca de l'exercici de l'autogovern i del poder polític, a la recerca de la pròpia llibertat.

Permetin-me que faci una referència també als meus antecessors contemporanis. Tots ells formen part de la història d'aquesta casa, i tots ells han marcat moments molt importants, per motius diversos, per a aquest Parlament: Heribert Barrera, per mi, com vostès podran comprendre, un exemple i un autèntic referent; els admirats Miquel Coll i Alentorn i Joaquim Xicoy, Joan Raventós, de quin tant vaig aprendre en poder compartir uns anys amb ell, sota la seva presidència, en aquesta Mesa, per a qui avui, a més a més, voldria tenir un record molt especial; i finalment, si ell m'ho permet, l'amic i el mestre –i agafin tots els matisos positius que té la paraula *mestre*, que en té molts– Joan Rigol, amb qui he tingut l'honor i el privilegi de treballar colze a colze durant aquests darrers quatre anys. Sé molt bé, com poca gent segurament, la impressionant tasca que el president Rigol ha fet per aquest Parlament, i estic segur que els 135 diputats i diputades que ho vàrem ser en la darrera legislatura el tenim en la més alta consideració i estima per la gran tasca que va fer, però, sobretot, per la seva qualitat humana. President Rigol, en nom de tots, moltíssimes gràcies.

(Aplaudiments forts i perllongats.)

La política catalana enceta una nova etapa en molts aspectes, però, sobretot, en un de fonamental: la maduresa d'una societat i d'unes institucions que han assumit amb responsabilitat i compromís el relleu d'una generació que ha estat clau en la recuperació de la democràcia i de les nostres institucions, una etapa difícil en molts moments, però que sens dubte ens ha permès avançar i conservar el principal valor de la nostra societat: la cohesió social. És a dir, una nació, un poble on tots i totes volem i hem de tenir drets i deures, on tots i totes hem fet de la convivència i la pau el valor més preuat.

Aquesta cambra renova el 50 per cent dels seus diputats i diputades i la mitjana d'edat ha baixat. I, sincerament, no sé si això és important o no ho és. En qualsevol cas, és una realitat que no sols passa aquí al Parlament, passa també a la nostra societat. És curiós constatar com, amb el pas del temps, el que era un *handicap* i un problema per a ocupar llocs de responsabilitat, la joventut, ha esdevingut un valor. Doncs bé, aquesta presidència vol fer d'aquest valor un estil, una manera de ser, una manera de fer i d'entendre el servei públic. Amb tot el respecte, admiració i reconeixement cap a les generacions que han obert solc, que han fet camí, que han marcat el rumb, ens arriben nous temps, nous reptes. Ara, senyores diputades, senyors diputats, comencem a construir de nou aquest vell país.

Estic segur de parlar en nom de tota la Mesa quan ens plantejem com un dels reptes més urgents el de donar dinamisme al Parlament i apropar-lo a la ciutadania. Sóc diputat des del 1992, i, certament, un dels temes de què més he sentit parlar ha estat la reforma del nostre Reglament. Senyores i senyors diputats, tenim molta feina i no hi ha cap argument, ni un, que faci allargar per més temps aquesta reforma. És per al bé del seu bon treball, del nostre bon govern. Encoratjo, doncs, els grups parlamentaris a fer d'aquesta qüestió una prioritat urgent; és una eina a què no podem renunciar.

És en aquest sentit que també caldrà continuar la tasca realitzada d'adequació dels espais d'aquest Palau. Millorarem encara més les condicions de treball dels diputats i les diputades, millorarem també les condicions de treball dels treballadors i les treballadores del Parlament, dels excel·lents professionals que té aquesta casa.

Un país que progressa és un país que creu en les seves institucions. Per això continua sent molt important aprofundir en conceptes ara per ara fonamentals com la participació ciutadana i la modernitat. En aquest sentit, la sensibilitat demostrada en l'anterior legislatura per obrir aquesta casa a la societat civil amb la constitució de comissions mixtes de diputats i experts no parlamentaris és una línia que cal potenciar i seguir, i –per què no?– explorar-ne de noves. La participació ciutadana segurament és un dels grans reptes que tenim a l'hora de plantejar com s'ha de fer política en el segle XXI. I perquè hi hagi una bona participació, sens dubte cal que hi hagi una bona informació, una informació veraç, crítica, creïble, independent. El final de la sisena legislatura ens va portar el Canal Parlament gràcies als bons oficis del president Rigol, del vicepresident Clotas, a més del personal tècnic de la casa, i gràcies també a la complicitat indispensable de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. En aquesta legislatura, doncs, tenim un repte molt importat al davant, posar-lo en marxa amb l'activitat parlamentària ja represa, consolidar-lo i, per tant, portar el Parlament de Catalunya i l'activitat que vostès fan aquí i fora d'aquí a les cases dels nostres conciutadans i conciutadanes i, si pot ser, al menjador de totes –ho repeteixo, de totes– les llars del país. Apropar, doncs, la política a la gent, motivar-ne la participació, i complementari al Canal Parlament tenim molts projectes vinculats a les noves tecnologies a través d'Internet i altres mitjans que ens han de permetre, d'una banda, millorar el seu treball i donar-los el màxim de facilitats i, de l'altra, afavorir al màxim la informació i la participació.

Una altra de les grans novetats de l'anterior legislatura que en aquesta hem de completar és la relació del nostre Parlament amb el Parlament Europeu. En el moment que Europa s'està consolidant com el nostre referent polític, és molt important que trobem els camins adequats per a ser-hi presents. I a hores d'ara el Parlament ja té un camí traçat, un camí que no ha estat gens fàcil, per cert. No el podem desaprovechar de cap de les maneres. Serà, lògicament, un altre dels grans objectius, juntament amb intentar consolidar les relacions amb la resta de parlaments de l'antiga Corona d'Aragó

i dels convenis de col·laboració signats amb els parlaments nacionals de Flandes, Escòcia i el Quebec, com vostès saben, nacions sense Estat com la nostra.

Com segur que hauran deduït, aquesta serà una legislatura de grans decisions. En som tots conscients. I és també una legislatura on el pluralisme i la diversitat s'han expressat com mai en la composició d'aquest cambra. És per tant del tot necessari que ens plantejem molt seriosament i que donem prioritat a la consolidació de la nostra manera de fer política. De vegades, des d'una certa incomprensió, s'ha volgut menystenir la política catalana pel fet de ser –deien, diuen– poc agressiva. El famós «oasi català» no ha estat sempre entès com calia. Doncs bé, reivindico en aquest moment solemne la necessitat de fer política amb passió, amb convicció, amb la màxima dedicació i coherència, però reivindico també, i amb tota la convicció del món, la *paraula* i el *diàleg* com les principals eines de treball en la nostra relació política. Quan els polítics i les polítiques catalans i catalanes hem sabut anar junts, hem sabut treballar plegats, hem sabut sumar esforços, com a poble hem avançat i molt i, a més a més, de manera progressiva. Avui, això, és indispensable: els reptes immediats de futur ens ho reclamen: tot un grapat de lleis molt importants per a la nostra democràcia, però que també ens han de permetre millorar essencialment la qualitat de vida dels nostres conciutadans i conciutadanes.

Acabo les meves paraules amb una darrera reflexió. Senyores diputades, senyors diputats, vostès poden escriure una de les pàgines més brillants de la història de Catalunya. El salt que podem fer en la millora del nostre autogovern pot ser realment històric.

Imagino el futur del nostre país i sóc optimista. Iniciem, probablement, un camí sense retorn, un camí cap a un nou país, on una societat integrada i integradora serà l'autèntica protagonista. Un camí cap a la nació plena, on tots i totes tindrem els mateixos drets i els mateixos deures, i on la justícia, la tolerància i la solidaritat seran les realitats del dia a dia. En definitiva, un camí cap a un gran poble lliure d'homes i dones feliços i lliures.

Senyores i senyors diputats, vostès poden començar a escriure el guió de la utopia; els encoratjo a assumir-ne la responsabilitat. Amb tota la solemnitat que el moment reclama, declaro constituït el Parlament de Catalunya en aquesta setena legislatura.

Moltes gràcies, senyores diputades, senyors diputats. I permetin-me acabar tal com ho va fer el molt honorable Heribert Barrera l'any 1980: *Visca Catalunya lliure!*

(Crits de «Visca!»)

Els convido a cantar el nostre himne nacional.

(La cambra, dempeus, canta «Els Segadors».)

(Forts aplaudiments.)

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a les dotze del migdia i deu minuts.